

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

કમિશનર ઓફ ઇન્કમ ટેક્સ, યુ.પી.

વિરુદ્ધ

મેસર્સ મોહમ્મદ શફૂર મોહમ્મદ બશીર

ડિસેમ્બર ૧૨, ૧૯૭૨

[કે. એસ. હેગડે અને પી. જગનમોહન રેડ્ડી, ન્યાયમૂર્તિઓ]

ઈન્ડિયન ઇન્કમ ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૨૨, કલમ ૩૪(૩) બીજું પરંતુક – મૂળભૂત રીતે તમાકુ અને અન્ય વ્યવસાય ચલાવતી વ્યક્તિઓની વ્યક્તિઓના મંડળ (એસોસિએશન ઓફ પર્સન્સ) ના દરજ્જામાં આકારણી કરવામાં આવેલ – ઉત્તરાધિકાર મળતાં, તમાકુનો વ્યવસાય ત્યારબાદ અપીલકર્તાઓને બક્ષિસ આપવામાં આવેલ – એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરે ઠેરવેલ કે અસેસી તમાકુના વ્યવસાયના સંબંધમાં ટેક્સ ચૂકવવા પાત્ર નથી – અપીલકર્તાઓ પોતાના નામે તમાકુનો વ્યવસાય ચાલુ રાખી રહ્યા હતા અથવા તેમાં કમાયેલી કોઈપણ

આવકના સંબંધમાં ચાલુ રાખતા હતા તેવો કોઈ નિષ્કર્ષ નથી – કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકને ધ્યાનમાં રાખીને આવકની આકારણી કરવા ઇન્કમ ટેક્સ ઓફિસરને નિર્દેશ – કલમ ૩૪(૧)(એ) હેઠળની નોટિસો શું સમય મર્યાદાથી બાધિત છે – કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકમાં 'નિષ્કર્ષ' (ફાઇન્ડિંગ) અને 'નિર્દેશ' (ડિરેક્શન) શબ્દોનો અર્થ.

એ અને ઝેડ મૌરાનીપુર ખાતે તમાકુના વ્યવસાય સહિત વિવિધ સ્થળોએ વ્યવસાય ચલાવતા હતા અને તેમની વ્યક્તિઓના મંડળના દરજ્જામાં આકારણી કરવામાં આવતી હતી. ૧૯૩૮ માં એ નું અવસાન થયું અને તેમના એકમાત્ર વારસદાર તરીકે તેમની વિધવા પત્ની રહ્યા. સદર વિધવાએ પોતાનું હિત ઝેડ ની તરફેણમાં ટ્રાન્સફર કર્યું, જેઓ ત્યારબાદ સમગ્ર વ્યવસાયના એકમાત્ર માલિક બન્યા. ઝેડ એ ૧૯૪૨ માં મૌરાનીપુર ખાતેનો તમાકુનો વ્યવસાય પોતાના બે પુત્રો, પ્રતિવાદીઓને બક્ષિસ તરીકે આપ્યો. ૧૯૪૮ માં ઝેડ નું અવસાન થયું. આકારણી વર્ષો ૧૯૪૫-૪૬ થી ૧૯૫૬-૫૭ દરમિયાન, પ્રતિવાદીઓએ મૌરાનીપુર વ્યવસાયના સંબંધમાં તેમની આવકનું રિટર્ન સબમિટ કર્યું. પોતાના અગાઉના નિર્ણયને અનુસરીને ઇન્કમ ટેક્સ ઓફિસરે તે રિટર્ન નકારી કાઢ્યું અને તમાકુના વ્યવસાય સહિતની તમામ અસ્કયામતોના સંબંધમાં ઝેડ ના તમામ વારસદારોની વ્યક્તિઓના મંડળ તરીકે આકારણી કરવા આગળ વધ્યા. અપીલમાં એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા કે અસેસી, એટલે કે ઝેડ ના તમામ વારસદારોનું બનેલું વ્યક્તિઓનું મંડળ, મૌરાનીપુર

વ્યવસાયના સંબંધમાં ટેક્સ ચૂકવવા પાત્ર નથી, અને સદર વ્યવસાય ૧ code ૯૪૨ માં જ પ્રતિવાદીઓને બક્ષિસ તરીકે આપવામાં આવ્યો હતો. પરંતુ તેમણે એવો નિષ્કર્ષ આપ્યો ન હતો કે સંબંધિત આકારણી વર્ષો દરમિયાન પ્રતિવાદીઓ પોતાના નામે તે વ્યવસાય ચાલુ રાખી રહ્યા હતા; તેમજ તેમણે તે વર્ષોમાં પ્રતિવાદીઓ દ્વારા આ વ્યવસાયમાં કમાયેલી કોઈપણ આવકના સંબંધમાં કોઈ નિષ્કર્ષ આપ્યો ન હતો. તેથી તેમણે ઇન્કમ ટેક્સ ઓફિસરનો હુકમ બાજુ પર રાખ્યો પરંતુ તેમને સદર એક્ટની કલમ ૩૪ ના પેટા-કલમ (૩) ના બીજા પરંતુકની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, જે-તે વ્યક્તિઓના હાથમાં જ્યાંથી વિવિધ સ્ત્રોતોની આવક ઊભી થઈ હોય તેની આકારણી કરવા નિર્દેશ આપ્યો. ત્યારબાદ ઇન્કમ ટેક્સ ઓફિસરે સદર એક્ટની કલમ ૩૪(૧)(એ) હેઠળ પ્રતિવાદીઓને નોટિસો જારી કરી.

ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા સદર એક્ટની કલમ ૬૬(૧) હેઠળ હાઈકોર્ટ સમક્ષ ચાર પ્રશ્નો સંદર્ભિત કરવામાં આવ્યા હતા. હાઈકોર્ટે ઠેરવ્યું કે કલમ ૩૪(૧)(એ) હેઠળ જારી કરાયેલી નોટિસો સમય મર્યાદાથી બાધિત હતી. સંદર્ભ હેઠળના બીજા પ્રશ્ન પર, જે સદર કોર્ટ સમક્ષ દલીલ કરાયેલો એકમાત્ર પ્રશ્ન હતો, હાઈકોર્ટે ઠેરવ્યું કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર ઝેડ ના તમામ વારસદારોના બનેલા વ્યક્તિઓના મંડળની અપીલોની સુનાવણી કરતી વખતે અસેસી વિરુદ્ધ કાર્યવાહી કરવા માટે કલમ ૩૪(૩) હેઠળ નિર્દેશ આપી શકે નહીં. સદર કોર્ટ સમક્ષ ખાસ પરવાનગી દ્વારા કરાયેલી અપીલોમાં, એ પ્રશ્નો પર કે શું એપેલેટ

આસિસ્ટન્ટ કમિશનરે (૧) કલમ ૩૪(૩) ના પરંતુક દ્વારા પરિકલ્પિત કોઈ નિષ્કર્ષ આપ્યો હતો; અને (૨) કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુક હેઠળ પરિકલ્પિત કોઈ નિર્દેશ આપ્યો હતો, અપીલો ફગાવતાં,

કોર્ટે ઠેરવેલ કે: (૧) કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકમાં 'નિષ્કર્ષ' શબ્દનો અર્થ પ્રશ્ન હેઠળના વર્ષ માટેની આકારણીના સંબંધમાં દાદ આપવા માટે જરૂરી નિષ્કર્ષ એવો થાય છે. તેથી એક નિષ્કર્ષ માત્ર તે જ હોઈ શકે જે કોઈ ચોક્કસ વર્ષની આકારણીના સંબંધમાં અપીલના નિકાલ માટે જરૂરી હોય. કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકના વ્યાપની અંદર આવી શકે તેવો એકમાત્ર 'નિષ્કર્ષ' એવો 'નિષ્કર્ષ' છે જે અપીલના નિકાલ માટે તદ્દન જરૂરી હોય અને અન્ય આનુષંગિક નિષ્કર્ષો નહીં. [૮૦૬]

એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરનો એ નિષ્કર્ષ કે ઝેડ ના તમામ વારસદારોનું બનેલું વ્યક્તિઓનું મંડળ મૌરાનીપુર વ્યવસાયના સંબંધમાં જવાબદાર નથી, તે એક આવશ્યક નિષ્કર્ષ છે; કેસના નિકાલ માટે તદ્દન જરૂરી નિષ્કર્ષ છે. વધુમાં એવો નિષ્કર્ષ કે સદર વ્યવસાય ૧૯૪૨ ના વર્ષમાં પ્રતિવાદીઓને બક્ષિસ તરીકે આપવામાં આવ્યો હતો તે માત્ર એક આનુષંગિક નિષ્કર્ષ છે અને અપીલના નિકાલ માટે જરૂરી નિષ્કર્ષ નથી. વધુમાં એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરના તે નિષ્કર્ષ પરથી એવું ફલિત થતું નથી કે સંબંધિત આકારણી વર્ષો દરમિયાન પ્રતિવાદીઓ મૌરાનીપુર વ્યવસાયના માલિકો તરીકે ચાલુ રહ્યા હતા. આથી અમે હાઈકોર્ટ સાથે સંમત છીએ કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ

કમિશનરે એવો નિષ્કર્ષ આપ્યો ન હતો કે સંબંધિત આકારણી વર્ષો દરમિયાન પ્રતિવાદીઓ મૌરાનીપુર વ્યવસાયના માલિકો હતા, તેમજ તેમના માટે આવો નિષ્કર્ષ આપવો જરૂરી પાડા ન હતો. [૯૦એફએચ]

ઇન્કમ ટેક્સ ઓફિસર, એ-વોર્ડ સીતાપુર વિ. મુરલીધર ભગવાન દાસ, પર આઈ.ટી.આર. ૩૩૫ લાગુ કરવામાં આવ્યું.

(૨) એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર જે 'નિર્દેશો' આપી શકે છે તે કલમ ૩૧(૩)(બી), (સી) અથવા (ઈ) અથવા કલમ ૩૪(જ) હેઠળ આવતા નિર્દેશો છે. અપીલકર્તા દ્વારા એ સ્વીકારવામાં આવ્યું છે કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર દ્વારા આપવામાં આવેલો નિર્દેશ ઉપર ઉલ્લેખિત જોગવાઈઓમાંથી કોઈપણ એકમાં આવતો નથી. આથી આપણે એવો નિષ્કર્ષ કાઢવો જ જોઈએ કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર દ્વારા આપવામાં આવેલો નિર્દેશ એવો નથી કે જે કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકના વ્યાપની અંદર આવતો હોય. [૯૧-બી]

(૩) એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરના નિષ્કર્ષના વ્યાપ અંગે ટ્રિબ્યુનલનો નિષ્કર્ષ એ હકીકતનો નિષ્કર્ષ નથી પરંતુ કાયદાને સંબંધિત છે, અને હાઈકોર્ટ પાસે હસ્તક્ષેપ કરવાની સત્તા હતી. [૯૧-સી]

સિવિલ એપેલેટ જ્યુરિસ્ડિક્શન: ૧૯૭૦ ની સિવિલ અપીલ નંબરો ૩૩૭ થી ૩૪૫.

આઈ.ટી. રેકૉર્ડ્સ નંબર ૭૧૨/૧૯૬૩ માં અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટના તારીખ ૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૮ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે ખાસ પરવાનગી દ્વારા અપીલો.

અપીલકર્તા તરફે એન.ડી. કારખાનીસ, એસ.પી. નાયર અને આર.એન. સરચે.

પ્રતિવાદી તરફે એસ.સી. મંચંદા, ઉમા દત્ત અને પી.સી. શર્મા.

કોર્ટો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ હેગડે દ્વારા આપવામાં આવેલ. આ ખાસ પરવાનગી દ્વારા દાખલ કરાયેલી અપીલો છે. જો કે ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા ઇન્ડિયન ઇન્કમ ટેક્સ એક્ટ ૧૯૨૨ (જે હવે પછી 'સદર એક્ટ' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૬૬(૧) હેઠળ હાઈકોર્ટ સમક્ષ ચાર જેટલા પ્રશ્નો સંદર્ભિત કરવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ અમારી સમક્ષ જે એકમાત્ર પ્રશ્ન પર દલીલ કરવામાં આવી હતી તે પ્રશ્ન નંબર ૨ હતો, એટલે કે:

"શું જહૂર બક્ષના તમામ વારસદારોના બનેલા વ્યક્તિઓના મંડળની અપીલોની સુનાવણી કરતી વખતે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર અસેસી વિરુદ્ધ કાર્યવાહી કરવા માટે કલમ ૩૪(૩) હેઠળ નિર્દેશ આપી શકે ?"

હાઈકોર્ટે તે પ્રશ્નનો નકારાત્મક અને અસેસીની તરફેણમાં જવાબ આપ્યો હતો.

મહત્વની હકીકતો ટૂંકી છે. અલ્લાહ બક્ષ અને જહૂર બક્ષ નામના બે પક્ષકારો મૌરાનીપુર ખાતે તમાકુના વ્યવસાય સહિત વિવિધ સ્થળોએ વ્યવસાય કરી રહ્યા હતા અને તેમની વ્યક્તિઓના મંડળના દરજ્જામાં આકારણી કરવામાં આવતી હતી. ૧૯૩૮ માં અલ્લાહ બક્ષનું અવસાન થયું અને તેમના એકમાત્ર વારસદાર તરીકે તેમની વિધવા બેગમ ઝૈદી રહ્યા. સદર બેગમે પોતાનું હિત જહૂર બક્ષની તરફેણમાં ટ્રાન્સફર કર્યું. ત્યારપછી જહૂર બક્ષ વ્યવસાયના એકમાત્ર માલિક બન્યા. જહૂર બક્ષે ૧૯૪૨ માં મૌરાનીપુર ખાતેનો પોતાનો વ્યવસાય પોતાના બે પુત્રો મોહમ્મદ શફૂર અને મોહમ્મદ બશીરને બક્ષિસ તરીકે આપ્યો. ૧૯૪૮ માં જહૂર બક્ષનું અવસાન થયું. આકારણી વર્ષો ૧૯૪૫-૪૬ થી ૧૯૫૬-૭ દરમિયાન, મોહમ્મદ શફૂર અને મોહમ્મદ બશીરે મૌરાનીપુર વ્યવસાયના સંબંધમાં તેમની આવકનું રિટર્ન સબમિટ કર્યું. પોતાના અગાઉના નિર્ણયને અનુસરીને ઇન્કમ ટેક્સ ઓફિસરે તે રિટર્ન નકારી કાઢ્યું અને જહૂર બક્ષના તમામ વારસદારોની વ્યક્તિઓના મંડળ તરીકે આકારણી કરવા આગળ વધ્યા. તેમણે માત્ર મૌરાનીપુર વ્યવસાયને જ નહીં પરંતુ જહૂર બક્ષ દ્વારા છોડવામાં આવેલી તમામ અસ્કયામતોને પણ ધ્યાનમાં લીધી. અપીલમાં એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા કે અસેસી, એટલે કે જહૂર બક્ષના તમામ વારસદારોનું બનેલું વ્યક્તિઓનું મંડળ, મૌરાનીપુર વ્યવસાયના સંબંધમાં ટેક્સ ચૂકવવા પાત્ર નથી. તે એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા કે તે વ્યવસાય ૧૯૪૨ ના વર્ષમાં જ મોહમ્મદ શફૂર અને મોહમ્મદ બશીરને બક્ષિસ

તરીકે આપવામાં આવ્યો હતો. પરંતુ તેમણે એવો નિષ્કર્ષ આપ્યો ન હતો કે સંબંધિત આકારણી વર્ષો દરમિયાન મોહમ્મદ શકૂર અને મોહમ્મદ બશીર પોતાના નામે તે વ્યવસાય ચાલુ રાખી રહ્યા હતા; તેમજ તેમણે તે વર્ષોમાં મોહમ્મદ શકૂર અને મોહમ્મદ બશીર દ્વારા આ વ્યવસાયમાં કમાયેલી કોઈપણ આવકના સંબંધમાં કોઈ નિષ્કર્ષ આપ્યો ન હતો. અસેસી - જહૂર બક્ષના તમામ વારસદારોનું બનેલું વ્યક્તિઓનું મંડળ - મૌરાનીપુર વ્યવસાયના સંબંધમાં ટેક્સ ચૂકવવા પાત્ર નથી તેવા પોતાના નિષ્કર્ષના આધારે, તેમણે ઇન્કમ ટેક્સ ઓફિસરનો હુકમ બાજુ પર રાખ્યો પરંતુ તેમને "ઇન્ડિયન ઇન્કમ-ટેક્સ એક્ટની કલમ ૩૪ ની પેટા-કલમ (૩) ના બીજા પરંતુકની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, જે-તે વ્યક્તિઓના હાથમાં જ્યાંથી વિવિધ સ્ત્રોતોની આવક ઊભી થઈ હોય તેની આકારણી કરવા" નિર્દેશ આપ્યો. ત્યારપછી ઇન્કમ-ટેક્સ ઓફિસરે સદર એક્ટની કલમ ૩૪(૧)(એ) હેઠળ પ્રતિવાદીઓને નોટિસો જારી કરી. નિર્ણય માટેનો પ્રશ્ન એ છે કે શું તે નોટિસો સમય મર્યાદાથી બાધિત છે કે કેમ. રેવન્યુ વતી એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે સદર એક્ટની કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકને ધ્યાનમાં લેતા, નોટિસો બાધિત નથી. હાઈકોર્ટે તે દલીલ નકારી કાઢી છે.

નિર્ણય માટે ઉદ્ભવતો પ્રથમ પ્રશ્ન આ છે :-

"શું એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરે કલમ ૩૪(૩) ના પરંતુક દ્વારા પરિકલ્પિત કોઈ નિષ્કર્ષ આપ્યો હતો;"

અને નિર્ણય માટે ઉદ્ભવતો બીજો પ્રશ્ન આ છે :-

"શું એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરે કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુક હેઠળ પરિકલ્પિત કોઈ નિર્દેશ આપ્યો હતો?"

સદર કોર્ટે ઇન્કમ-ટેક્સ ઓફિસર, એ-વોર્ડ સીતાપુર વિ. મુરલીધર ભગવાન દાસ માં ઠેરવ્યું હતું કે કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકમાં 'નિષ્કર્ષ' તેમજ 'નિર્દેશ' શબ્દોનો ચોક્કસ અર્થ શું થાય છે. 'નિષ્કર્ષ' શબ્દ પ્રત્યે કાર્યવાહી કરતાં, સદર કોર્ટે ઠેરવ્યું કે તેનો અર્થ પ્રશ્ન હેઠળના વર્ષ માટેની આકારણીના સંબંધમાં દાદ આપવા માટે જરૂરી નિષ્કર્ષ એવો થાય છે. તેથી એક નિષ્કર્ષ માત્ર તે જ હોઈ શકે જે કોઈ ચોક્કસ વર્ષની આકારણીના સંબંધમાં અપીલના નિકાલ માટે જરૂરી હોય. તે કેસમાં એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા હતા કે વિવાદિત આવક સંબંધિત આકારણી વર્ષમાં ઊભી કે એકત્રિત થઈ ન હતી પરંતુ પાછલા વર્ષમાં ઊભી થઈ હતી. સદર કોર્ટ સમક્ષ નિર્ણય માટેનો પ્રશ્ન એ હતો કે શું આવક પાછલા વર્ષમાં ઊભી થઈ હોવાનો નિષ્કર્ષ કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકના અર્થમાં એક 'નિષ્કર્ષ' છે કે કેમ. સદર કોર્ટે ઠેરવ્યું કે તે સદર પરંતુકના અર્થ હેઠળ આવતો નિષ્કર્ષ નથી, જો કે તે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરના હુકમમાં ધ્યાનમાં લેવાયેલી બાબત હતી. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો સદર કોર્ટે ઠેરવ્યું કે કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકના વ્યાપની અંદર આવી શકે તેવો એકમાત્ર 'નિષ્કર્ષ' એવો 'નિષ્કર્ષ' છે જે અપીલના નિકાલ માટે તદ્દન જરૂરી હોય અને અન્ય આનુષંગિક નિષ્કર્ષો નહીં.

ચાલો આપણે તે નિયમને હાલના કેસની હકીકતો પર લાગુ કરીએ. એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરનો એ નિષ્કર્ષ કે જહૂર બક્ષના તમામ વારસદારોનું બનેલું વ્યક્તિઓનું મંડળ મૌરાનીપુર વ્યવસાયના સંબંધમાં જવાબદાર નથી, તે એક આવશ્યક નિષ્કર્ષ છે; એક એવો નિષ્કર્ષ જે કેસના નિકાલ માટે તદ્દન જરૂરી હતો. વધુમાં એવો નિષ્કર્ષ કે સદર વ્યવસાય વર્ષ ૧૯૪૨ માં મોહમ્મદ શકૂર અને મોહમ્મદ બશીરને બક્ષિસ તરીકે આપવામાં આવ્યો હતો તે માત્ર એક આનુષંગિક નિષ્કર્ષ છે અને અપીલના નિકાલ માટે જરૂરી નિષ્કર્ષ નથી. વધુમાં એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરના તે નિષ્કર્ષ પરથી એવું ફલિત થતું નથી કે સંબંધિત આકારણી વર્ષો દરમિયાન મોહમ્મદ શકૂર અને મોહમ્મદ બશીર મૌરાનીપુર વ્યવસાયના માલિકો તરીકે ચાલુ રહ્યા હતા. આથી અમે હાઇકોર્ટ સાથે સંમત છીએ કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરે એવો નિષ્કર્ષ આપ્યો ન હતો કે સંબંધિત આકારણી વર્ષો દરમિયાન મોહમ્મદ શકૂર અને મોહમ્મદ બશીર મૌરાનીપુર વ્યવસાયના માલિકો હતા, તેમજ તેમના માટે આવો નિષ્કર્ષ આપવો જરૂરી પણ ન હતો.

હવે, 'નિર્દેશ' ના પ્રશ્ન પર આવતાં, મુરલીધર ભગવાન દાસ ના કેસમાં સદર કોર્ટે ઠેરવ્યું હતું કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર જે આપી શકે છે તે કલમ ૩૧(૩)(બી), (સી) અથવા (ઈ) અથવા કલમ ૩૪(જ) હેઠળ આવતા નિર્દેશો છે. શ્રી કારખાનીસ સ્વીકારે છે કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર દ્વારા આપવામાં આવેલો નિર્દેશ ઉપર ઉલ્લેખિત જોગવાઈઓમાંથી કોઈપણ એકમાં આવતો નથી.

આથી આપણે એવો નિષ્કર્ષ કાઢવો જ જોઈએ કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર દ્વારા આપવામાં આવેલો નિર્દેશ એવો નથી કે જે કલમ ૩૪(૩) ના બીજા પરંતુકના વ્યાપની અંદર આવતો હોય.

ઉપરોક્ત નિષ્કર્ષો પરથી એ ફલિત થાય છે કે આ અપીલો નિષ્ફળ જવી જોઈએ. પરંતુ શ્રી કારખાનીસે દલીલ કરી હતી કે આ કેસમાં ટ્રિબ્યુનલનો એ નિષ્કર્ષ કે અગાઉના તબક્કે એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનર દ્વારા આપવામાં આવેલો નિષ્કર્ષ કેસના નિકાલ માટે જરૂરી નિષ્કર્ષ છે, તે હકીકતનો નિષ્કર્ષ છે અને તેથી હાઈકોર્ટ તે નિષ્કર્ષમાં હસ્તક્ષેપ કરી શકી ન હોત. પ્રથમ સ્થાને, હાઈકોર્ટ સમક્ષ અથવા અપીલની મેમોરેન્ડમમાં આવી કોઈ દલીલ લેવામાં આવી ન હતી. તે સિવાય, એપેલેટ આસિસ્ટન્ટ કમિશનરના નિષ્કર્ષના વ્યાપ અંગે ટ્રિબ્યુનલનો નિષ્કર્ષ એ હકીકતનો નિષ્કર્ષ નથી પરંતુ કાયદાને સંબંધિત છે.

પરિણામે આ અપીલો નિષ્ફળ જાય છે અને તે ખર્ચ સાથે ફગાવવામાં આવે છે. એક સુનાવણી ફી.

અપીલો ફગાવવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.